



BLUDOVICKÝ INFORMÁTOR

Čtvrtletník bludovického sboru Slezské církve evangelické a. v. • duben - červen 2017 • Cena 20,- Kč

Neděle diakonie

V Neděli diakonie 2. dubna 2017 se v našem sboru konala bohoslužba spjatá s diakonickou službou. Našimi hosty byli Iveta Kuczerová, sociální pracovníce ze střediska Pohoda v Karviné, a diakon Mgr. David Pasz, který přednesl kázání spjaté s touto tematikou. Kázání zpracovala ThDr. Miriam Szokeová, PhD., koordinátorka duchovní služby.

Slyšte mě, kdo usilujete o spravedlnost, kdo hledáte Hospodina.

Pohled'te na skálu, z níž jste vytesáni, na hlubokou jámu, z níž jste vykopáni. (Iz 51,1)

Drahé sestry a bratři v Pánu Ježíši Kristu!

Před několika lety jsem s jednou kamarádkou, farářkou, navštívila jednu malou vesnici v Jordánsku. V této vesnici založili pracovní dílnu pro lidi se zdravotním postižením. Mladí lidé na invalidních vozíčkách vyráběli nádherné mozaiky z malých kousků barevných kamenů. Různé motivy a velikosti mozaik pak prodávali jako obrázky a vydělávali si na svou činnost. Tito lidé měli postižené nohy, ale jejich ruce dokázaly vytvořit nádherná díla. Každý malý kousek kamene měl v konečném díle své místo a význam.



Mozaika, tak se jmenuje nový projekt Slezské diakonie, který je možné zhlédnout na internetu a který přináší informace o tom, co se odehrálo nebo co se připravuje. Podle některých filozofů připomíná dnešní doba rozbitý celek, který se roztrhl na množství částí/fragmentů. Možná je potřebné, abychom se naučili skládat mozaiky ze svých životů – ze světlých i tmavých kamenů, z hezkých a radostných částí, ale i z těžkých a smutných. Pak bychom k tomu měli vést také ty, kterým sloužíme - v diakonii a v církvi.

O kameni nebo o skále je řeč v dnešním biblickém textu. Tento citát je mottem SD pro rok 2017. Prorok Izajáš skládá tento poetický text (kapitoly 49-52) z několika částí a 1. a 2. verš tvoří jeden fragment/kousek větší mozaiky. Text je určen lidem v babylonském zajetí a prorok chce aktivovat dezorientované, hojit rány těch, kteří byli

nechtěně zranění. Takových dezorientovaných a raněných lidí je dnes hodně. Z textu zní výzva: „Slyšte!“ „Pohled'te!“ „Mějte otevřené oči a uši!“ V každé době je důležité slyšet to podstatné a vidět to důležité.

Co důležité nám chce sdělit prorok? Obrací pozornost posluchačů do minulosti. Pán Bůh připomíná naše předchůdce. Někdo by mohl namítnout - k čemu je dobré dívat se do minulosti? Chceme raději slyšet o tom, jak jsme dobří právě teď nebo v budoucnosti. „Pohled'te na skálu, z níž jste vytesáni,“ tato jediná věta je obestřena hlubokým poznáním. Slovo „kámen/skála“ je velmi silný symbol a v Bibli se nachází více než 70x. Vzpomeňme, kolik významných událostí se odehrálo v souvislosti s kamenem či skálou. Ve Starém zákoně David přemohl kamenem Goliáše, na poušti vytryskla voda pro Izraelce, při pokušení Ježíše na poušti zaznělo z úst satana: „Jsi-li Syn boží, řekni, ať z těchto kamenů jsou chleby.“ Zrno, které padlo na skalnatou půdu, nevzklíčilo. Kámen od Ježíšova hrobu byl odvalen v den vzkříšení. Úhelným kamenem je sám Kristus, věřící v něj mají být živými kameny. Na tomto místě je ke kameni přirovnán Abraham, který byl povolán Bohem konat jeho dílo. Díky Boží milosti se z Abrahama (jako ze vzdáleného kamene) stal živý a plodný člověk, otec víry! I dnes je člověk vzdálený od Boha chladný jako kámen, je jako bez života, veden svými sobeckými zájmy. Podobná proměna, která nastala u Abrahama, se může odehrát i v našich životech. Stejně jako se skála nemůže sama stát krásnou (je to příroda –



voda, vzduch a jiné kameny, které na ni působí), tak i my sami potřebujeme duchovního sochaře, Boha, který formuje naši osobnost. Vlastností kamene je, že je pevný. Rovněž Boží zaslíbení jsou pevná jako skála, proto jim můžeme pevně důvěřovat. Boží zaslíbení jsou pevná i dnes. Usilujme o to, aby naše důvěra v Boha byla pevná jako skála. Abraham formoval svou důvěru v Boha, a to následováním Boha uprostřed své dezorientace. My – Kristovi následovníci, Boží služebníci máme naše blízké po-

vzbuzovat k tomu, aby formovali svou důvěru v Boha uprostřed své dezorientace, uprostřed svých nejistot.

„Pohled'te na hlubokou jámu, z níž jste vykopáni.“ Jáma symbolizuje Sáru, manželku Abrahama, a její neplodné lůno. Neplodnost žen bylo v té době obrovským utrpením a ponížením. Sára proto symbolizuje dezorientovanost jiného druhu – prázdnotou. Ta je spojena s něčím, co je nemožné, beznadějně, bez východiska. Prázdnota je odloučenost od Boha. A to je peklo. Avšak Bůh způsobil, že Sára počala a porodila syna. Jestliže Abraham a Sára – lidé naplnění dezorientovaností, utrpením a prázdnotou - mohli být proměněni, existuje možnost proměny pro každého dezorientovaného člověka dnešní doby, člověka zničeného chudobou, drogami, nemocemi. Nezáleží na

tom, co zlého udělal, nebo co zlého udělali jemu. Existuje stále možnost obrátit se ke „skále“, kterou je Bůh. Je to tentýž Bůh, který vedl Abrahama a Sárů, který jim žehnal. Tentýž Bůh chce vést, žehnat a proměnit lidi, kteří jsou ještě vzdálení, vnitřně zničení, na smrt zoufalí, hledající pomoc na ulici, marně bloudící. Je dobré si připomínat, že i my jsme někdy byli vzdálení, dezorientovaní, trpící. Bůh je náš formující tvůrce, zachraňuje z jámy prázdnoty a dává novou perspektivu a naději. Boží zaslíbení jsou pevná jako skála, nemění se jako počasí či lidské sliby nebo nestabilní skutečnosti tohoto světa. Ať nám pevnost Božích zaslíbení symbolizuje malý kámen, který zanedlouho obdržíte.

Ať Vám tyto kameny připomínají vaše formování víry v Boha. K tomuto kameni si můžete vložit i svůj význam, který bude povzbuzením pro vaši víru. Můžete pamatovat na další významy kamene – vzpomeňme na reformační 46. Žalm. Zamysleme se třeba nad tím, čemu tento kámen brání (zrnu, aby mohlo vzklíčit a růst ve vašem životě). Co je oním kamenem ve vašem životě?

Drahé sestry a bratři. Mějme otevřené oči a uši na vše kolem nás. Pamatujme, že každý z nás byl vzdálen od Boha, svým způsobem dezorientovaný, prázdný a ztracený. Tak jako Hospodin formoval a proměnil Abrahama a Sárů svým pevným zaslíbením, tak i my s pevnou důvěrou spoléhejme na téhož Boha. Jeho zaslíbení jsou platná i dnes. Ať nás Pán Bůh zmocňuje k tomu, abychom dezorientovaným, prázdným a utrápeným lidem přinášeli uzdravení, pomocnou ruku, vhodnou sociální pomoc, útěchu a naději.

Milosrdný Bože, otevři nám oči a dej nám opět prožít hloubku Kristovy oběti za nás. Děkujeme ti, Pane Ježíši, že se za nás cele obětuješ. Děkujeme ti, že nikdy neponížíš člověka, ale naopak jej pozvedáš. Dej, abychom viděli víc, ať náš pohled na lidi kolem není jenom tělesný, selektivní, omezený. Děkujeme ti za to, že se k nám skláníš, v našem nedostatku, v naší slabosti, bídě a zármutku. Ty nás vedeš k tomu, abychom se dokázali sklánět k těm, kteří potřebují podporu. Prosíme o moudrost a tvé požehnání. Tobě patří chvála až na věky. Amen.

Velikonoční setkání dětí a seniorů

Stalo se tradicí, že děti z našeho bludovického farního sboru navštěvují se svým hudebně-dramatickým programem Domov seniorů Helios. Společné setkání se uskutečnilo ve velikonočním čase, a to v Zelený čtvrtek 13. dubna 2017.

Děti si připravily pásmo bajek známých bajkařů I. A. Krylova a Ezopa. Senioři se setkali s dětmi-zvířátky, která se chovala a mluvila jako lidé, ale z jejich jednání vyplynula kritika některých záporných lid-



ských vlastností, jako bylo vychloubání, falešný soucit nebo pýcha. Posluchači byli rovněž poučeni biblickým veršem, který odpovídal obsahu bajky.

V bajce „*O pyšné lampě*“ tak zazněla tato moudrá slova: *Neboť každý, kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se poníží, bude povýšen.* V druhé části programu následovala soutěž s velikonoční tematikou, ve které si dobře radila seniorka Ludmila Otavová a naše bludovické děti. Zkuste si i vy odpovědět na následující otázky: 1. *Na jakém dopravním prostředku vjel Kristus v Květnou neděli do Jeruzaléma?* 2. *Proč se v Zelený čtvrtek jedí jidášky?* 3. *Oč losovali ve Velký pátek římsí vojáci pod Kristovým křížem?* 4. *Co odvalil anděl ve Velikonoční neděli?* Se seniory DS Helios jsme se rozloučili písní V. Neckáře „*Andělé strážní*“ a popřáli jsme jim hodně sil do každého nového dne.

- Mgr. Pavlína Volná

Rozhovor s presbyterem Ivo Rotterem

Ivo Rotter oslavil v minulých dnech své životní jubileum, je pravidelným účastníkem nedělních bohoslužeb a v bludovickém sboru vykonává funkci presbytera už několik kadencí.

V Lukášově evangeliu čteme tento verš: „Po třech dnech jej našli v chrámě, jak sedí mezi učiteli, naslouchá a dává jim otázky.“ Co Vás vedlo k tomu stát se učitelem? Jaký obor jste vystudoval?

Volbu mé profese do značné míry ovlivnila nejen blízkost pedagogů v rodině (maminka i teta byly učitelky), ale i touha pracovat s lidmi. V mém případě s mladými. Po ukončení gymnázia jsem se rozhodl pro studium na Pedagogické fakultě v Ostravě (obor ruský jazyk a občanská výchova). Poté jsem začal vyučovat na ZŠ Generála Svobody v Havířově - Šumbarku, ale toužil jsem si splnit ještě jeden sen. Už od dětství jsem měl velmi rád přírodu, a proto jsem se přihlásil ke studiu biologie na Ostravské univerzitě. Hodiny biologie patří k mým nejoblíbenějším a mně se splnilo to, co jsem si moc přál.

Jako student jste pobýval na „Erasmu“ v cizině. Jaké stopy tento pobyt ve Vás zanechal?



Součástí a podmínkou úspěšného dokončení studia ruského jazyka na Pedagogické fakultě byla půlroční studijní stáž v dnešním Rusku. Celý pobyt jsem vnímal jako obrovskou životní zkušenost. Studoval jsem ve Volgogradu (dřívější Stalingrad), v městě tak neskutečně zkoušeném 2. světovou válkou. Na každém kroku mě dojímala dob-



rosrdečnost a vstřícnost nejen prostých lidí, ale i profesorského sboru na Pedagogickém institutu. Během studia jsme mohli navštívit i jiné země tehdejšího Sovětského svazu. Pobyt v Arménii – Jerevan, Ararat – je pro mne nezapomenutelný i tím, že mám možnost občas učit i děti z arménských rodin žijících u nás.

Jste velmi vytížený člověk, ale jako učitel musíte rozhodně odpočívat. Čemu se věnujete ve svém volném čase (kulturní a sportovní zážitky)?

Pokud mohu, každou volnou chvíli věnuji pobytu v přírodě. Tam objevuji své síly a čerpám energii. Hrozně rád jezdím na kole. Dříve jsem jezdíval o zimních prázdninách lyžovat do Alp a v létě k moři. V současnosti věnuji své volné chvíle především rodičům.

Bludovický sbor je již mnoho let Vaší duchovní základnou. Co Vás přivedlo k branám bludovického kostela?

Pocit, že musím doplnit svou vnitřní duchovní prázdnotu. Pocit mít se o něco – o někoho vyššího ve svém životě opřít, touha po jeho bezpečí a pochopení, odpuštění a lásce.



Zanedlouho nastane čas prázdnin a dovolené. Kam máte namířeno a co byste vzkázal našim malým a velkým studentům?

Období prázdnin plánuji využít k odpočinku na horách a u vody. Chtěl bych také navštívit své přátele. Všem našim malým a velkým studentům přeji slunečné a pohodové prázdniny, prožité ve zdraví a klidu jak na rodinných dovolených, tak se svými kamarády.

- Děkuji za rozhovor, Pavlína Volná

Jarní koncertování v bludovickém kostele

Hudba pravdy

Na začátku Velkého týdne, v pondělí 10. dubna, se v bludovickém kostele konal velikonoční koncert s názvem Hudba pravdy, a to za účasti předních moravských lidových zpěváků Magdaleny Múčkové, Kláry Blažkové a Jana Zaviačiče s doprovodem nadžánrového uskupení Ensemble Flair Baroque Jana Rokyty. Zpěváci přednesli nejen kostelní i lidové písně z Hornácka a Valašska, ale také



skladby Jana Amose Komenského, Leoše Janáčka, verše Petra Bezruče a na závěr jsme si společně zazpívali píseň Karla Jaromíra Erbena „Aby nás Pán Bůh miloval“. Tento výjimečný koncert se stal duchovní předzvěstí velikonočních svátků, setkáním s láskou, vírou a nebem.

Martina Kociánova versus Kateřina Englichová

Kdo by neznal známou hlasatelku Televizních novin na TV Nova a později na TV Prima Martinu Kociánovou, rodačku z Havířova? Málokdo však o ní ví, že se věnuje pěvecké kariéře. Tato operní pěvkyně, sopránistka, se zúčastnila několika mezinárodních pěveckých soutěží. Pravidelně vystupuje s mozartovským Triem Amadeus, spolupracuje s řadou hudebních těles, mj. s Janáčkovou filharmonií Ostrava, hostovala v Hudebním divadle Karlín. Za činnost v oblasti umění jí EU umění udělila Cenu Gustava Mahlera. Její debutové album s klasicistními sopránovými áriemi nese název „Jiná“. V rámci májového koncertu vystoupila v našem kostele 14. května 2017 se svou hudební přítelkyní, harfenistkou Kateřinou Englichovou. Ta se hře na harfu začala věnovat od 13 let, kdy na ni hrála z „trucu“, aby nemusela hrát na klavír. Její



učitelka hry na klavír od ní žádala, aby se nástroji věnovala několik hodin denně.

Na harfu tehdy hrála docela dobře, brala ji spíše jako zábavu, až na



konzervatoři dospěla k tomu, že hraní se pro ni stane obživou. Harfenistka K. Englichová jako komorní hráčka často spolupracuje s významnými interprety: Josefem Sukem ml. nebo Pavlem Šporcem a hudebními tělesy: Kubínovým kvartetem, Českým nonetem nebo Kvartetem Martinů.

V rámci koncertu jsme vyslechli barokní a klasicistní árie v netradičních úpravách pro harfu od G. F. Händela, A. Scarlattiho, W. A. Mozarta nebo z opery Carmen George Bizeta. Tento nevšední zážitek byl pohlazením na duši pro všechny přítomné posluchače.

- Pavlína Volná

Uroczystość egzaminu i konfirmacji w naszym zborze

W niedzielę 28 maja w naszym zborze odbyło się uroczyste nabożeństwo, podczas którego miała miejsce Konfirmacja grupy młodzieży. Uroczystość ta zwieńczyła okres rocznego przygotowania siódemki młodzieży, prowadzonego na piątkowych spotkaniach. Uroczystość konfirmacji poprzedzał również egzamin, który miał miejsce podczas nabożeństwa trzy tygodnie wcześniej, 7 maja w niedzielę rodziny.

Do grona tegorocznych konfirmantów należeli: Jolča Šnajdrová, Emília Klimszová, Joanna Grudzińska, Daniela Vyskočilova, Matyáš Volný, Adam Kubiczek, Adrian Siuda. Piątkowe spotkania prowadził pastor ThLic.Vladislav Volný, Th.D. Młodzież nauczyła się wiele nowych rzeczy a na egzaminie bardzo obszernie odpowiadali na niełatwe pytania jak z zakresu Biblii, historii chrześcijaństwa, życia Jezusa Chrystusa, tak z historii naszego zboru.

Jolča Šnajdrová na podstawie tekstu z 1 księgi Mojżesza mówiła o Drzewie życia i jego owocach, o krzyżu, grzechu i odpuszczeniu grzechów.

Emília Klimszová dokładnie cytowała wiersze z Biblii o Jezusie Chrystusie jako alfa i omega, o Chrzcie Świętym, o radości z bliskości Boga w życiu.



Adrian Siuda wytłumaczył, niektóre pojęcia ze Starego i Nowego Testamentu jak manna, biały kamyk, chleb żywota i sakrament Chrztu Świętego.

Adam Kubiczek mówił o tym, co to jest praca i co Biblia o niej mówi. Przytoczył również przykład reformacji i pracy reformatorów w Średniowieczu, a szczególnie dzieła Marcina Luthera.

Daniela Vyskočilova, na podstawie Listu do Sardów, mówiła o znaczeniu białej szaty i o tym, że Księga Życia jest źródłem największej radości.

Joanna Grudzińska opowiedziała o dziejach naszego zboru i historii naszego kościoła, o jego budowie i przebudowach, wieży i o architekturze. Wnętrze zdobią dzieła sztuki takie jak ołtarz, obraz Górnego Jeruzalem, a swą historię mają wyjątkowe organy.

Matyáš Volný mówił o tym, jaki był cel reformacji, jakie błędy reformatorzy wraz z Marcinem Lutherm wytykali Kościołowi w średniowieczu oraz jakie cechy mają charakteryzować Chrześcijan. Na podstawie podobieństwa ze zbozem w Laodikei mówił o tym, że trzeba być mocnym w wierze i szerzyć prawdziwe i wierne świadectwo o Bogu.

Wszyscy konfirmanci wykazali dużą wiedzę z zakresu Biblii i historii. Widać, że dzieci pochodzą z naszych ewangelickich domów.

Uroczystość Konfirmacji polega na osobistym potwierdzeniu Chrztu Świętego oraz wyrażeniu woli świadomej przynależności do Kościoła. Podczas nabożeństwa, młodzież po raz pierwszy przystąpiła do Sakramentu Ołtarza i została włączona w grono wiernych Kościoła, którym przysługują pełne prawa. Nabożeństwo było naprawdę bardzo uroczyste. Rozpoczęło się procesjonalnym wejściem, podczas którego Pastor oraz prezbiterowie wprowadzili młodzież do kościoła. Po kazaniu i liturgii, konfirman- ci potwierdzili sakrament Chrztu Świętego, po czym wypowiedzieli słowa podziękowania pastorowi, rodzicom, rodzicom chrzestnym oraz Zborowi, za prowadzenie w dotychczasowej drodze. Następnie Pastor przyjął od młodzieży przyrzeczenie wierności kościołowi i błogosławiąc im, przyjął każdego z konfirmantów do grona pełnoprawnych wiernych.

Cała uroczystość była upiększona wielu pieśniami zaśpiewanymi przez konfirmantów, chór Laudate lub razem z obecnymi zborownikami. Bardzo ważną częścią uroczystego nabożeństwa była Komunia Święta. Jako pierwsi, do Komunii Św. Podeszli konfirman- ci, po nich – ich rodzice, rodzice chrzestni i inni krewni, a później pozostali uczestniczący w nabożeństwie. Kurator naszego zboru pan Karol Klimsza złożył życzenia Błogosła- wieństwa Bożego w imieniu swym, prezbiterów i całego Zboru. Z życzeniami i poda- runkiem przyszli również członkowie naszego Dorostu oraz zaprosili konfirmantów na cotygodniowe spotkania.

Pod koniec, niemała grupa dzieci ze szkółki niedzielnej, młodzieży z Dorostu oraz śpie- waczek Laudate zaśpiewała przepiękną piosenkę, życząc jej słowami by w swym życiu byli spokojni jak woda, silni jak jej prąd, świeży jak rosa o poranku i czyści jak śnieg. Pieśni od dawna były częścią uroczystych nabożeństw i życzeń, a ich słowa traf- nie wyrażały treść życzeń. Pamiętam, kiedy Babcia mówiła, że kiedyś na konfirmacji śpiewano konfirmantom pieśń „Błogosław im”.

Niechaj tej grupie młodych ludzi Pan Bóg błogosławi na każdym kroku.

- Halina Hekera i Wanda Grudzińska

Svatodušní svátky a Den dětí letos trochu jinak

Termín Svatodušních svátků a Dne dětí vy- šel letos kalendářně na stejný termín. Na schůzi presbyterstva jsme se zamýšleli nad tím, jak to vyřešit. Nakonec jsme se rozhodli obě slavnosti skloubit do jednoho dne.

V neděli 4. června 2017 dopoledne se tedy konala Svatodušní bohoslužba. K slavnost- ní atmosféře významně přispělo vystoupe-



ní mužského pěveckého tria ve složení Tomáše Židka, Dominika Rohela a Alexandra Skotnici za hudebního doprovodu varhanice Adély Hlubinové. Jejich vystoupení jsou vždy na vysoké úrovni a našimi sborovnými jsou tradičně mile přijímána.

Odpoledne se ve 14 hodin sešel organizační štáb presbyterstva k přípravě tradiční zahradní slavnosti se smažením vaječiny. Zatímco jsme na nádvoří kostela chystali stoly a lavice, z kostela se již ozývaly první tóny zpěvu a nástrojů při zkouškách na vystoupení a v kuchyni se pilně krájela cibule, špek a rozbíjela se vajíčka.

V 15 h se rozezněly zvony a v kostele všechny přítomné přivítal pastor Vladislav Volný. Poté byl za zvuku bubnické fanfáry Matyáše Volného odstartován II. ročník Koncertu sborových talentů. Děti, konfirmandé, dorostenci a zpěvačky Laudate, a to zpěvem, recitacemi a hrou na různé hudební nástroje, včetně bubnů nám posluchačům předvedli, že hudba je nepostradatelnou součástí jejich života, neboť hráli a zpívali od srdce a s obrovským nadšením.



Po ukončení krásného koncertu jsme se přesunuli do sálu na faře, kde se konala vernisáž výtvarných děl našich dětí. Během koncertu i vernisáže se venku přihnaly černé mraky, ze kterých se během chvíle spustil silný liják. Proto jsme urychleně museli přesunout zahradní nábytek do prostor fary. V kuchyni již mezitím finišovalo smažení vaječiny, které se muselo rovněž přemístit z venkovního ohniště do kuchyně. Vaječina byla usmažena z 206 vajíček a byla velice chutná, zkrátka výborná!!!! Na tomto skvělém výsledku se podíleli zejména: Ivo Rotter, Jarmila Piechová, Mirka Volná, Ondřej



Rajdus a Adéla Hlubinová. Děkujeme moc!!!
Gastronomický zážitek z vaječiny jsme ještě završili skvělými frgály od Mirky Volné.

Současně s přípravou a následnou konzumací vaječiny probíhaly snad ve všech koutech i zákoutích farní budovy soutěže pro děti. I tyto aktivity byly původně připraveny v areálu kostela, ale z důvodu počasí se musely hledat náhradní prostory. Tým pod vedením pastorové Pavlíny Volné a katechetky Ewy Pawlasowé se s tím skvěle vyrovnal a patří i jim srdečné poděkování. Děti byly nadšené, což hovoří za vše.



Domů jsme se rozcházeli v dobré náladě, plni krásných zážitků, s plným bříškem a opět za svitu slunečních paprsků.

Závěrem bych chtěl poděkovat našim vystupujícím i všem, kdo přiložili ruku k dílu při přípravě vaječiny, posezení, programu pro děti i při následném úklidu.

- Za organizační tým Rudolf Volný

Rekonstrukce elektrorozvodů na faře

V pondělí 5. června byla zahájena generální rekonstrukce elektroinstalace v budově fary na ulici Selské 12. Práce odborně vede Eduard Siuda s pomocí presbytera Ondřeje Rajduse. V nejbližším období se k panu Siudovi přidají další pomocné ruce – kurátora Karola Klimszy a presbytera Rudolfa Volného.

K rekonstrukci jsme přistoupili poté, co selhávaly elektrorozvody v důsledku přetíženosti, zvláště u doprovodných akcí koncertů. Ovšem s běžnými komplikacemi jsme se potýkali již v minulé roce v místnosti obou kanceláří – farního sboru i hřbitovní správy.



Obtížnost celé rekonstrukce spočívá zejména v tom, že je prováděna za běžného provozu. Oba řemeslníci přistupují k práci velmi zodpovědně a zanechávají po zásazích do stěn a podlah minimální stopy. Úklid zajišťuje Mirka Volná.

Přejeme jim hodně zdaru v práci a dobrovolníkům děkujeme za jejich vklad a obětavost. Prosíme rovněž jejich manželky, aby byly shovívavé k jejich zvýšené absenci v domácnosti.

- pastor Vladislav Volný



BLUDOVICKÉ OZVĚNY

Křty

Jindřich Motyka,
Motyčkovi Jan a Barbora

Nikola Rochlová,
Rochlovi David a Kristýna

Theodora Bouchalová,
Adam Bouchal a Andrea Smolíkova

Alexandr Poncza,
Ponczovi Alexandr a Zuzana

Filip Oboznenko,
Lukáš Oboznenko a Pavlína Koforzová

Elena Mrózek,
Mrózek Zbyšek a Irena

Michal Želinský,
Michal Želinský a Jana Sušilová

Tomáš Kubovský,
Kubovský Tomáš a Renáta

Jan Bugár,
Bugárovi Jan a Monika

Sebastián Dressler,
Jan Dressler a Jana Darfášová

Marek Figurny,
Figurny Radek a Jana

Jubilanté

85 let

Krzywoňová Wanda, Havířov - Bludovice
Bubíková Marta, Havířov - Životice

80 let

Świderová Danuta, Havířov
Mohylová Hilda, Šenov - Škrbeň

75let

Kjellarová Alžběta, Havířov - Životice

70let

Molínková Anna, Havířov - Suchá
Ing. Kokotek Eduard, Havířov - Bludovice
Plháková Alena, Havířov - Šumbark
Kořínková Anna, Frenštát pod Radhoštěm
Cichy František, Havířov - Podlesí

65 let

Tomanová Janina, Havířov - Bludovice
Knížková Zofia, Havířov - Město
Radecká Lydie, Havířov - Bludovice

60 let

Koforzová Alena, Havířov - Bludovice
Ing. Bubík Vladislav, Havířov - Životice
Jaworek Wiesław, Havířov - Bludovice

55 let

Ing. Chmiel Roman, Havířov - Bludovice
Łukosz Erich, Havířov - Životice
Ing. Balonová Alena, Havířov - Město
RNDr. Poláček Josef, CSc, Šenov

50 let

Lovich Roman, Havířov - Šumbark

Svatby

Balint Erich a Daniela, roz. Kosiecová
Sochora Jakub a Zuzana, roz. Knedlová
Bogumił Ireneusz a Patrycja Kłaudia, roz. Klimoszek
Horák Jakub a Zuzana, roz. Váňová
Scheier Petr a Barbora, roz. Mrkvanová
Matusik Roman a Kateřina, roz. Eidelpesová
Ovesný Radim a Kateřina, roz. Jančíková
Sobotka Michael a Sandra, roz. Potýková

Pohřby

Anička Szczerbová, 76 let, Havířov - Životice
Radek Buchwaldek, 51 let, Havířov - Šumbark
Olga Polýáková, 76 let, Havířov - Město
Zdeněk Svatoš, 66 let, Havířov - Město
Jana Mohylová, 64 let, Frýdek - Místek
Miroslav Novák, 87 let, Havířov - Bludovice
Emílie Szturcová, 64 let, Havířov - Šumbark
Karel Kłimsza, 75 let, Havířov - Podlesí

Příběhy pro zasmání i zamyšlení

Stoletá voda

Protrhne se hráz a voda rychle zaplavuje přilehlou vesničku. Všichni už jsou pryč, jenom farář stojí na věži kostela a modlí se. Přijede k němu člun požárníků a zvolá: „Pojďte, otče, odvezeme vás.“ „Ne, já tady zůstanu, Ježíš mě zachrání.“ Člun tedy odjede. Voda už dosahuje až nahoru na věž, tam stojí farář, drží se kříže a modlí se. Přijede k němu loď domobrany a posádka zvolá: „Pojďte, otče, odvezeme vás.“ „Ne, já tady zůstanu, Ježíš mě zachrání,“ odpoví farář. Loď odjede. Vesnice je už skoro celá zatopená, z vody kouká jen farářova hlava. Přiletí helikoptéra a pilot říká: „Otče, hodíme vám lano.“ „Ne, já tady zůstanu, Ježíš mě zachrání.“ Helikoptéra odletí a farář se utopí. V nebi potká Ježíše a ptá se ho: „Proč jsi mě nezachránil?“ „Co bys ještě chtěl, vždyť jsem ti poslal dvě lodě a helikoptéru.“

Pepíček ve škole

Pepíček se soustavně špatně učil, samé čtyřky, ba i pětky. Otec mu vyhrožoval: „Pepíčku, když se budeš špatně učit, dám tě do křesťanské školy. Tam už si s tebou poradí.“ Protože se Pepíček nepolepšil, otec ho po půlroce přeřadil do křesťanské školy. Pojednou se stal zázrak, Pepíček začal nosit dvojky i jedničky. Nakonec se ho otec zeptal, čím to je. „Víš, tati,“ odpověděl Pepíček, „když jsem poprvé přišel do křesťanské školy, na dvoře jsem uviděl jednoho ukřižovaného. Na školní chodbě visel druhý ukřižovaný. Když jsem vešel

do třídy, na zdi byl další ukřižovaný. V té křesťanské škole to není žádná sranda, tam se nikdo s nikým nepárá.“



Babiččina modlitba

Sedí babička v parku na lavičce a modlí se: „Pane, já už jsem zase nevyšla s důchodem, pošli mi, prosím, nějak stovku.“ Zaslechne to nějaký mladý muž a říká jí: „Prosím vás, babičko, přece nebudete věřit takovým pověrám. Tady máte padesáťkorunu a už se nemodlete.“ Babička chvíli počká, až se onen muž vzdálí a pak říká: „Děkuji ti, Pane. A příště mi to, prosím, neposílej po takovém neznabohovi.“

U nebeské brány

V nebi se potkají řidič autobusu a farář. Svatý Petr pozve dovnitř řidiče a farářovi řekne, aby počkal. Farář pobouřeně zvolá: „Proč já, zbožný člověk a věrný služebník, mám čekat na vstup do nebe kvůli nějakému řidiči?“ Svatý Petr odpoví: „Poslouchej, když ty jsi v kostele kázal, všichni spali, zato když on řídil, všichni se modlili!“